

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi arvonlisäverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan arvonlisäverolakia muutettavaksi siten, että alkutuotevähennysjärjestelmästä luovuttaisiin ja alkutuottajat säädettaisiin arvonlisäverotuksessa verovelvollisiksi. Ehdotuksen mukaan elintarvikkeiden arvonlisäverotuksessa sovellettaisiin 12 prosentin verokantaa. Vuosina 1995—1997 ehdotetaan kuitenkin sovellettavaksi 17 prosentin verokantaa. Tarjoilutoimintaan ja henkilöstöruokalatoimintaan sovellettaisiin 22 prosentin verokantaa.

Esityksessä ehdotetaan myös, että tämän lain nojalla verovelvollisiksi tuleville myönnettäisiin arvonlisäverotuksessa takautuva vähennysoikeus 1 päivän heinäkuuta 1994 jälkeen tehdyistä investointihyödykkeiden hankinnoista.

Esitys liittyy vuoden 1995 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samasta ajankohdasta lukien kuin Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehty sopimus.

PERUSTELUT

1. Valtioneuvoston periaatepäätös

Valtioneuvosto teki 27 päivänä toukokuuta 1994 periaatepäätöksen Suomen maa- ja elintarviketalouden sekä alue- ja rakennepoliittikan sopeuttamisesta Euroopan unionin jäsenyyteen. Periaatepäätös sisältää tärkeimmät Suomen mahdollisesta Euroopan unionin (EU) jäsenyydestä aiheutuvista elintarviketeollisuutta, maa- ja puutarhataloutta sekä alue- ja rakennepoliittikkaa koskevista ratkaisuista.

Periaatepäätöksen verotusta koskevien ratkaisujen mukaan alkutuottajat saatetaan arvonlisäverotuksessa yksilöllisesti verovelvollisiksi. Elintarvikkeisiin sovelletaan 12 prosentin verokantaa. Siirtymäkautena, vuosina 1995—1997, sovelletaan tilapäisesti 17 prosentin kantaa.

Maatalouden tuotantopanoskaupan häiriöiden välttämiseksi maa- ja puutarhataloudelle myönnetään oikeus takautuvaan vähennykseen arvonlisäverotuksessa. Vähennysoikeus myönnetään takautuvasti 1 päivän heinäkuuta 1994 jälkeen tehdyistä investointihyödykkeiden hankinnoista.

2. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

2.1. Alkutuottajien verovelvollisuus

Arvonlisäverolaissa (1501/93) elintarvikkeiden verosisältöä alennetaan alkutuotevähennysjärjestelmän avulla. Alkutuotevähennysjärjestelmään liittyen maatalouden harjoittajat eivät ole verovelvollisia. Myös metsätalous ja muu alkutuotanto jää hallinnollisista syistä arvonlisäverotuksen ulkopuolelle. Metsätalouden harjoittajilla on kuitenkin oikeus hakeuksesta tulla verovelvollisiksi omasta metsätaloudesta saadun puun ja hakkuuoikeuden myynnistä.

Arvonlisäverolain mukaan verotonta alkutuotantoa on maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittaminen sekä sienien, metsämarjojen, jäkälän ja käpyjen poiminta tai muun tällaisen luonnontuotteen talteenottaminen. Alkutuotantona pidetään myös maatalouden tutkimus-

keskuksen yhteydessä toimivien Jokioisten siemenkeskuksen, Siemenperunakeskuksen ja tervetaimiaseman harjoittamaa siemen- ja taimineiston viljelyttämistä.

Veroa ei suoriteta alkutuotannon harjoittajan omasta alkutuotannosta saatujen tuotteiden tai niiden otto-oikeuden myynnistä. Verottomuus ei koske alkutuotteiden myyntiä jalostettuina tai muuhun kuin tavanomaiseen myyntikuntoon saatettuina. Verottomuus ei koske myöskään alkutuotteiden myyntiä alkutuotannosta erillisestä myyntipaikasta.

Alkutuotevähennysjärjestelmään liittyen rehujen ja lannoitteiden sekä elävien eläinten myynti on verotonta. Verotonta on myös alkutuottajien muodostamien yhteisöjen ja yhteenliittymien osakkailleen myymät erilaiset viljan käsittelypalvelut sekä maatalouskoneiden vuokraus- ja korjauspalvelut. Alkutuotannon verottomuuteen liittyen myös turkiseläinkasvattajan toiselle turkiseläinkasvattajalle suoritama ja turkiseläinkasvattajien muodostamien nahoituskeskusten jäsenilleen suorittama tarhaturkiseläinten nahkominen on verotonta.

Maahantuotavien ja kotimaisten elintarvikkeiden verotuksen yhdenmukaistamiseksi jalostamattomien alkutuotteiden, elävien eläinten sekä rehujen ja lannoitteiden maahantuonti on verotonta. Elintarvikkejalosteiden maahantuonti on verollista, mutta maahantuojalla on oikeus saada veronpalautus jalosteeseen sisältyvän verottoman alkutuotteen osalta.

Alkutuotevähennys tarkoittaa sitä, että verovelvollinen saa vähentää verollista liiketoimintaa varten verottomina hankkimistaan jalostamattomista alkutuotteista, elävistä eläimistä sekä rehuista ja lannoitteista laskennallisen veron. Laskennallinen vero on 18 prosenttia tavarantoiminnan ostohinnasta tai maahan tuodun tavarantoiminnan veron perusteesta. Lihasta vähennys tehdään 1,35-kertaisena ja maidosta 1,6-kertaisena. Elintarvikkeiden myyntiin sovelletaan tämän jälkeen 22 prosentin verokantaa. Alkutuotevähennyksen vuoksi elintarvikkeiden hintoihin sisältyy veroa vain jalostuskustannusten ja kaupan myyntipalkkion osuuteen.

Maastaviennin yhteydessä kotimaan hintojen alentamiseksi alkutuotevähennysjärjestelmän kautta annettu verotuki on palautettava. Marjojen ja sienien viennin edistämiseksi eräiden metsämarjojen ja sienien maastaviejän ei kuitenkaan tarvitse palauttaa verotukea. Sama kohtelu koskee myös vuotia, nahkoja ja nahkatuotteita.

Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaisesti ehdotetaan, että arvonlisäverolain alkutuotantoa koskevat säännökset kumottaisiin. Kumottaviksi ehdotetaan arvonlisäverolain 47—52 §, 94 §:n 3—5 kohta, 97—99 ja 107—109 §, 11 luku ja 138 §. Lain 3, 112, 122, 130, 131, 173, 174 ja 222 §:stä poistettaisiin viittaukset kumottaviksi ehdotettuihin säännöksiin. Alkutuottajat ja alkutuottajien yhteenliittymät olisivat verovelvollisia arvonlisäverolain yleisten periaatteiden mukaisesti. Alkutuotteiden, elävien eläinten sekä rehujen ja lannoitteiden myynti ja maahantuonti olisi verollista.

Itse poimittujen, luonnonvaraisten marjojen ja sienien myynti ehdotetaan kuitenkin vapauttavaksi arvonlisäverosta. Verottomuuden edellytyksenä olisi, että marjat ja sienet myydään sellaisenaan muualta kuin erityisestä myyntipaikasta.

Arvonlisäverolain 3 §:ssä säädettyyn vähäisen liiketoiminnan markkamäärään laskettaisiin myös alkutuotannon myynnit. Lainkohdan 2 momentista poistettaisiin verovelvollisiksi haakeutuneita metsätalouden harjoittajia koskeva viittaus, jolloin vähäisen liiketoiminnan markkamäärään laskettaisiin myös metsätalouden harjoittajan metsätalouden myynti. Metsästys- ja kalastusoikeuden myynti säädettäisiin lain 29 §:n 2 kohdassa verolliseksi, koska muutkin kiinteistöön kohdistuvien oikeuksien luovutukset ovat arvonlisäverotuksen piirissä.

Arvonlisäverolakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 22 a §, jonka mukaan tavarantoiminnan tai palvelun omaan käyttöön ottamisesta ei suoriteta veroa, kun elinkeinonharjoittaja ottaa vähäisessä määrin tavaroita tai palveluja omaan tai perheensä yksityiseen kulutukseen. Vähäisen oman käytön määränä pidettäisiin noin 5 000 markkaa vuodessa, jolloin veron määrä olisi noin 1 000 markkaa.

2.2. Elintarvikkeet

Elintarvikkeiden hintojen alentamiseksi alkutuotevähennysjärjestelmän kautta annettu verotuki on ollut noin 4 miljardia markkaa vuodessa. Verotuki on kohdistettu jalostamattomille elintarvikkeille, minkä vuoksi kulutukseen myytävien elintarvikkeiden verosisällöt vaihtelevat huomattavasti. Keskimäärin elintarvikkeiden verosisältö on 15—16 prosenttia. Maidon ja lihan korotetun alkutuotevähennyk-

sen vuoksi verotuki on suhteellisesti suurin maito- ja lihatuotteissa.

Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaisesti ehdotetaan, että elintarvikkeiden ja rehujen myynnistä suoritettava vero olisi 12 prosenttia veron perusteesta. Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan elintarvikkeisiin ja rehuihin ehdotetaan sovellettavaksi vuosina 1995—1997 tilapäisesti 17 prosentin verokantaa. Elintarvikkeiden alempaa verokantaa koskeva säännös otettaisiin lain 85 §:n 1 momentin 1 kohtaan. Väliaikaisesti voimassa olevasta 17 prosentin verokannasta säädettäisiin lain 222 §:n 7 momentissa.

Elintarvike ehdotetaan määriteltäväksi samalla tavalla kuin elintarvikeasetuksessa (408/52). Elintarvikkeella tarkoitettaisiin ruokatarvikkeita, juomaa ja muita sellaisenaan ihmisten nautittavaksi tarkoitettua ainetta sekä niiden raaka-ainetta ja niitä valmistettaessa tai säilöittäessä käytettäviä mausteita, säilöntäaineita, väri- ja muita lisäaineita. Alempaa verokantaa ei sovellettaisi tarjoilutoimintaan, eläviin eläimiin, vesijohtoveteen, alkoholijuomiin, tupakkavalmisteisiin, lain 85 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin eikä myrkyihin. Lannoitteiden myynnistä suoritettaisiin veroa yleisen verokannan mukaan.

Rehuaine määriteltäisiin 85 §:n 1 momentin 2 kohdassa samalla tavalla kuin nyt kumottavaksi ehdotetussa 52 §:n 1 momentin 2 kohdassa. Rehuaineella tarkoitettaisiin rehuja ja rehuseoksia sekä niiden valmistuksessa käytettäviksi tarkoitettuja raaka- ja lisäaineita, eläinten ruokana käytettäviä teollisuuden jätteenä sekä rehukalaa.

Lain 85 §:n 1 momentin muutoksen johdosta ehdotetaan myös 227 §:ssä olevaa viittausta tarkistettavaksi.

2.3. Tarjoilutoiminta

Arvonlisäverolain mukaan tarjoilutoiminnasta suoritetaan veroa yleisen verokannan mukaan. Elintarvikkeiden lievempään verotukseen liittyen henkilöstöruokala- ja oppilaitosruokalatoiminta on jätetty verotuksen ulkopuolelle. Arvonlisäverolain mukaan veroa ei suoriteta työnantajan hallinnassa olevissa tiloissa henkilökunnalle tapahtuvasta tarjoilusta. Myöskään oppilaitoksessa oppilaille ja henkilökunnalle tapahtuvasta tarjoilusta ei suoriteta veroa.

Euroopan yhteisöjen kuudennen arvonlisäve-

rodirektiivin (77/388/ETY) mukaan alempaa verokantaa voidaan soveltaa vain elintarvikkeisiin. Tämän vuoksi ehdotetaan, että tarjoilutoimintaan ja henkilöstöruokailuun sovellettaisiin yleistä verokantaa. Henkilöstö- ja oppilaitosruokalatoiminnan verottomuutta koskevat arvonlisäverolain 53 ja 54 § ehdotetaan kumottaviksi. Ehdotus on Euroopan yhteisöjen kuudennen arvonlisäverodirektiivin mukainen.

Elintarvikkeiden ja ravintolatoiminnan verottaminen eri verokannan mukaan aiheuttaa rajanveto-ongelmia. Jos elintarvike luovutetaan tarjoilutoiminnan yhteydessä ja elintarvike on tarkoitettu nautittavaksi paikan päällä, tarjoilupalvelusta olisi suoritettava veroa 22 prosenttia. Pakattujen ruoka-annosten myynnistä suoritettaisiin veroa alemman verokannan mukaan, jos ruoka-annosta ei nautita paikan päällä, vaan se ostetaan mukaan vietäväksi. Itsepalveluna järjestetty tarjoilutoiminta ja pitopalvelutoiminta verotettaisiin tarjoilutoimintana.

Arvonlisäverolain 22 §:n mukaan palvelun omasta käytöstä on suoritettava veroa, jos palvelu luovutetaan vastikkeetta tai käypää arvoa huomattavasti alempaa vastiketta vastaan. Veroa on suoritettava vain, jos itse suoritettu palvelu on suoritettu verollisen liiketoiminnan yhteydessä ja elinkeinonharjoittaja myy vastaavia palveluja ulkopuolisille. Tarjoilutoiminnan osalta ehdotetaan, että myös arvonlisäverottoman toiminnan yhteydessä järjestetty henkilöstöruokailu säädettäisiin verolliseksi oman käytön verotusta koskevien periaatteiden mukaan, jos tarjoilu tapahtuu 22 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vastikkeetta tai alempaan hintaan.

Tarjoilupalvelujen oman käytön verotuksesta säädettäisiin lain 25 a §:ssä. Ehdotuksen mukaan henkilökunnalle luovutettu tarjoilupalvelu katsottaisiin otetuksi omaan käyttöön myös silloin, kun tarjoilupalvelua ei luovuteta verollisen liiketoiminnan yhteydessä ja vastaavia palveluja ei myydä ulkopuolisille. Tarjoilupalvelujen oman käytön verotus koskisi myös valtiota, yleishyödyllisiä yhteisöjä ja seurakuntia. Lain 4 ja 26 §:ään otettaisiin tätä koskevat säännökset. Jos myyntien yhteismäärä on kalenterivuodelta enintään 50 000 markkaa, henkilökunnalle järjestetty tarjoilu olisi lain 3 §:n nojalla verotonta. Veron peruste määräytyisi arvonlisäverolain 75 §:n 2 momentin mukaan.

Arvonlisäverolain 34—40 §:ssä säädetään terveyden- ja sairaanhoidon, sosiaalihuollon ja

koulutuksen verottomuudesta. Näiden lainkohtien nojalla verottoman toiminnan yhteydessä järjestetty, toimintaan liittyvä tarjoilutoiminta jäisi mainittujen lainkohtien nojalla verotuksen ulkopuolelle. Verotonta olisi esimerkiksi peruskoululaisille ja sairaalan potilaille järjestetty ruokailu silloin, kun kunta tai sairaala järjestää ruokailun. Työntekijöiden ruokailu olisi yleisten säännösten mukaan verollista.

2.4. Siirtymäsäännökset

Arvonlisäverolain 112 §:n 2 momentin mukaan verovelvollinen saa verollisen liiketoiminnan alkaessa vähentää hallussaan olevan verollisena hankkimansa tai valmistamansa vähennyksen oikeuttavaan tarkoitukseen käytettävän tavarain ostoon tai maahantuontiin sisältyneen veron. Lainkohdan 3 momentin mukaan verottomana ostetusta tai maahantuodusta alkutuotteesta saa tehdä laskennallisen vähennyksen. Tämän lain voimaantulosäännöksen 4 kohdan mukaan vähennysoikeus ei kuitenkaan koskisi sellaista käyttöomaisuutta, joka on hankittu tai itse valmistettu ennen tämän lain voimaantuloa. Säännös vastaa arvonlisäverolain voimaantullessa noudatettua käytäntöä.

Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaisesti ehdotetaan, että tämän lain nojalla verovelvollisiksi tulevat alkutuottajat ja tarjoilutoiminnanharjoittajat saisivat vähentää tämän lain voimaantullessa hallussaan olevien investointihyödykkeiden ostoon sisältyneen veron. Takautuvan vähennysoikeuden piirissä oleva alkutuotanto määräytyisi samalla tavalla kuin nyt kumottavaksi ehdotetussa 48 §:n 1 momentissa. Vähennysoikeuden edellytyksenä olisi, että investointihyödyke on toimitettu, itse valmistettu tai luovutettu tullivalvonnasta taikka palvelu on suoritettu 1 päivänä heinäkuuta 1994 tai sen jälkeen (5 momentti). Vähennysoikeus olisi esimerkiksi salaajaputket ja niiden asennustyö. Takautuvan vähennyksen ulkopuolelle ehdotetaan rajattavaksi tavarat, joiden todennäköinen taloudellinen käyttöaika hankintahetkellä on ollut enintään kolme vuotta tai jotka on hankittu asennettavaksi rakennuksen tai pysyvän rakennelman osaksi tai niihin kuuluvaksi laitteeksi, ellei kysymys ole 6 momentissa tarkoitettusta tavarasta (7 momentti).

Rakentamistyön osalta vähennysoikeuden edellytyksenä olisi, että rakennusta tai pysyvää

rakennelmaa käytetään verollisessa toiminnassa, kysymys on rakennuksen tai pysyvän rakennelman uudisrakentamisesta tai perusparantamisesta ja että rakentamistyö on aloitettu 1 päivänä heinäkuuta 1994 tai sen jälkeen (6 momentti).

Ehdotuksen mukaan rehuaineista ja lannoiteaineista ei myönnettäisi vähennystä, koska niistä on voitu ennen tämän lain voimaantuloa tehdä alkutuotevähennys (4 momentti).

Veron kertaantumisen estämiseksi veroa ei arvonlisäverolain 223 §:n mukaan ole suoritettava sellaisen ennen arvonlisäverolain voimaantuloa hankitun käyttöomaisuuden myynnistä, josta ei ole voitu tehdä minkään lainsäädännön mukaista vähennystä. Vastaava säännös ehdotetaan otettavaksi myös tämän lain voimaantulosäännökseen (3 momentti).

Ennen tämän lain voimaantuloa myytäväksi hankittuihin ja lain voimaantulon jälkeen myytäviin rehu- ja lannoiteaineisiin sisältyy laskennallisen vähennyksen vuoksi verotukea. Verotuen poistamiseksi sekä rehu- ja lannoitekaupan häiriöiden välttämiseksi ehdotetaan, että elinkeinonharjoittajat, joilla tämän lain voimaan tullessa on varastoissaan myytäväksi tarkoitettuja rehu- tai lannoiteaineita, joista on voitu tehdä liikevaihtoverolain tai arvonlisäverolain nojalla laskennallinen vähennys, joutuisivat suorittamaan veroa 18 prosenttia rehu- tai lannoiteaineiden verottomasta ostohinnasta. Veron suorittamisvelvollisuus koskisi valmistus-, tukku- ja vähittäismyyntiporrasta (8 momentti).

3. Esityksen vaikutukset

Alkutuotevähennysjärjestelmän kautta annettu tuki on ollut noin 4 miljardia markkaa vuodessa. Jos Suomesta tulee Euroopan unionin jäsen, maataloustuotteiden hintojen arvioidaan alenevan 43 prosenttia. Eurooppalaisella hintatasolla alkutuotevähennyksen kautta annettava tuki olisi noin 1,6 miljardia markkaa vuodessa.

Maataloustuotteiden hintatason alenemisen vuoksi elintarvikkeiden 17 prosentin verokannan vaikutuksia arvonlisäveron tuottoon on vaikea arvioida. Nykyisillä elintarviketuotteiden hinnoilla ja verojärjestelmällä verokertymä elintarvikkeista on noin 5,8 miljardia markkaa. Elintarvikkeiden hintojen laskiessa EU-hintatasolle verokertymä nykyisellä verojärjestelmällä

olisi noin 7,1 miljardia markkaa, koska lähinnä alkutuotevähennyksen kautta annettu tuki supistuu noin 2,4 miljardia markkaa. Ehdotetulla verojärjestelmän muutoksella verokertymä EU-hintatasoisista elintarvikkeista olisi 22 prosentin verokannalla noin 9,3 miljardia markkaa. Koska sovellettavaksi verokannaksi esitetään siirtymävaiheen ajaksi 17 prosenttia, verokertymä alenee noin 7,2 miljardiin markkaan eli toimenpiteen arvioidaan vähentävän arvonlisäveron tuottoa noin 2,1 miljardia markkaa.

Elintarvikkeiden alempaan verokantaan siirtyminen muuttaa eri elintarvikkeiden keskinäisiä hintasuhteita, koska verotuki kohdistuu kaikkiin elintarvikkeisiin suhteellisesti saman suuruisena. Vuosina 1995—1997, jolloin elintarvikkeiden verokanta on 17 prosenttia, elintarvikkeiden hintojen arvioidaan maataloustuotteiden hintatason alenemisen ja elintarvikkeiden alemman verokannan vuoksi laskevan keskimäärin 10 prosenttia. Tuntuvin laskevat leipä- ja viljatuotteiden sekä lihan, margarinien, öljyjen ja sokerin hinnat. Hinnanlaskun suuruudeksi arvioidaan 14—24 prosenttia. Pysyvällä 12 prosentin verokannalla elintarvikkeiden hintojen lasku nykyiseen hintatasoon verrattuna on keskimäärin 14 prosenttia. Pitkällä aikavälillä vaikuttaa hintatasoon alentavasti myös lisääntyvä tuontikilpailu sekä markkinajärjestelmien vapauttaminen.

Alkutuotevähennysjärjestelmän vaikutus tarjoulutoiminnan verosisältöön on vähäinen, koska verosisältö on lähes 22 prosenttia. Henkilöstö- ja oppilaitosruokailun verosisältö on keskimäärin 8 prosenttia. Henkilöstö- ja oppilaitosruokailun saattaminen 22 prosentin verokannan piiriin lisää arvonlisäveron tuottoa noin 250 miljoonaa markkaa vuodessa. Arvonlisäveron vaikutus korkeakouluruokailuun kompensoidaan korottamalla ateriatukea vuoden 1995 alusta 11 miljoonalla markalla, jolloin

henkilöstö- ja oppilaitosruokailun saattaminen arvonlisäverotuksen piiriin ja ateriatuen korottaminen merkitsevät valtion rahoitusaseman kannalta 239 miljoonan markan tuoton lisäystä. Hintojen nousuksi arvioidaan noin 8—9 prosenttia. Ravintola- ja kahvilaruokailun hintojen arvioidaan pysyvän ennallaan.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunto maa- ja metsätalousministeriöltä, kauppa- ja teollisuusministeriöltä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto r.y:ltä, Elintarviketeollisuusliitolta, Suomen Kuluttajaliitolta, Hotelli- ja ravintolaneuvosto r.y:ltä, Suomen Kuntaliitolta ja eräiltä työmarkkinajärjestöiltä.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan samasta ajankohdasta lukien kuin Suomi liittyy Euroopan unionin jäseneksi.

Lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin voitaisiin kuitenkin ryhtyä jo ennen lain voimaantuloa.

Lakia sovellettaisiin, kun tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu, maahan tuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Toimitusperiaatetta sovellettaisiin siinäkin tapauksessa, että tämän lain nojalla verovelvollinen saa 137 §:n nojalla käyttää maksuperustetta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 47—54 §, 94 §:n 3—5 kohta, 97—99 ja 107—109 §, 11 luku, 138 § sekä 47, 53, 97 ja 107 §:n edellä olevat väliotsikot, niistä 48 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (377/94),

muutetaan 3, 4 ja 26 §, 29 §:n 2 kohta, 59 §:n 5 kohta, 85 §, 112 §:n 3 momentti, 122 §:n 1 momentti, 130 §:n 2 momentti, 131 §:n 1 ja 2 momentti, 173 §:n 2 momentti, 174 §:n 3 momentti, 222 §:n 2, 5 ja 6 momentti ja 227 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti ja 173 §:n 2 momentti 27 päivänä toukokuuta 1994 annetussa laissa (375/94), 130 §:n 2 momentti muutettuna 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (376/94) sekä mainitulla samana päivänä annetulla lailla (377/94) ja 222 §:n 2, 5 ja 6 momentti viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 22 a ja 25 a §, 59 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (376/94), uusi 6 kohta ja 222 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (377/94), uusi 7 momentti seuraavasti:

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos verollisten myyntien ja 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomien myyntien yhteismäärä ilman käyttöomaisuuden myyntihintoja kalenterivuodelta on enintään 50 000 markkaa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi. Säännöstä ei sovelleta kuntaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verolliseen myyntiin ei lueta 30 §:n perusteella verollista myyntiä.

4 §

Tuloverolaissa (1535/92) tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen vain, jos sen harjoittamasta toiminnasta saatua tuloa pidetään mainitun lain mukaan yhteisön veronalaisena elinkeinotulona. Yleishyödyllinen yhteisö on kuitenkin verovelvollinen tarjoilupalvelun ottamisesta omaan käyttöön 25 a §:ssä säädettyin edellytyksin ja kiinteistöhallintapalvelun ottamisesta omaan käyttöön 32 §:ssä säädettyin edellytyksin.

22 a §

Tavarain tai palvelun omaan käyttöön ottamisesta ei suoriteta veroa, kun elinkeinonharjoittaja ottaa vähäisessä määrin tavaroita tai palveluja omaan tai perheensä yksityiseen kulutukseen.

25 a §

Henkilökunnalle luovutettu tarjoilupalvelu katsotaan otetuksi omaan käyttöön myös sil-

loin, kun tarjoilupalvelua ei luovuteta verollisen liiketoiminnan yhteydessä ja vastaavia palveluja ei myydä ulkopuolisille.

26 §

Valtion ei ole suoritettava veroa tavarain tai palvelun ottamisesta omaan käyttöön. Valtion on kuitenkin suoritettava veroa tarjoilupalvelun ottamisesta omaan käyttöön 25 a §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa ja rakentamispalvelun ottamisesta omaan käyttöön 31 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

2) maa- tai kiviaineksen otto-oikeuden, metsän hakkuuoikeuden tai metsästys- tai kalamus- tai kalastusoikeuden myynnistä;

59 §

Veroa ei suoriteta seuraavien tavarain ja palvelujen myynnistä:

5) kuurojen tulkkauspalvelut;

6) itse poimitut, luonnonvaraiset marjat ja sienet, jotka poimija myy sellaisenaan muualta kuin erityisestä myyntipaikasta.

85 §

Seuraavien palvelujen myynnistä sekä seuraavien tavarain myynnistä ja maahantuon-

nista suoritettava vero on 12 prosenttia veron perusteesta:

1) ruokatavara, juoma ja muu sellaisenaan ihmisen nautittavaksi tarkoitettu aine sekä niiden raaka-aine ja niitä valmistettaessa tai säilöttäessä käytettävä mauste, säilöntäaine, väri ja muu lisäaine (elintarvike);

2) rehu- ja rehuseos sekä niiden valmistuksessa käytettäväksi tarkoitettu raaka- ja lisäaine, eläinten ruokana käytettävät teollisuuden jäteaineet sekä rehukala (rehuaine);

3) henkilökuljetus;

4) majoitustilan tai käyntisataman käyttöoikeuden luovuttaminen;

5) elokuvanäytöksen järjestäminen;

6) lääkelaissa (395/87) tarkoitettu lääke, lääkelain 21 §:n 2 momentissa ja 21 a §:ssä tarkoitettujen valmisteiden, joita mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun lupaan tai rekisteröintiin liitetyn ehdon mukaan saadaan myydä ainoastaan apteekista, sekä kliininen ravintovalmiste ja niitä vastaava tuote sekä perusvoide silloin, kun ne oikeuttavat korvaukseen sairausvakuutuslain (364/63) perusteella;

7) kirja.

Edellä 1 momentin 1 kohdan nojalla alennettua verokantaa ei sovelleta:

1) tarjoilutoimintaan;

2) eläviin eläimiin;

3) vesijohtoveteen;

4) alkoholijuomiin ja tupakkavalmisteisiin; eikä

5) edellä 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin ja myrkkyyihin.

Edellä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettuna kirjana ei pidetä:

1) muulla tavalla kuin painettuna tai siihen verrattavalla tavalla valmistettua julkaisua;

2) kausijulkaisua; tai

3) pääasiallisesti mainoksia sisältävää julkaisua.

Oy Yleisradio Ab:n valtion radorahastosta saamasta korvauksesta suoritettava vero on 5 prosenttia veron perusteesta.

112 §

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettu vähennys saadaan tehdä verottomana ostetusta tai maahantuodusta tavarasta. Vähennyksen määrä on tällöin 18 prosenttia tavarankäytön alkuperäisestä ostohinnasta tai maahantuontiarvosta. Jos tavarankäytön todennäköinen luovutushinta on sen alkuperäistä ostohintaa tai sitä vastaavaa

arvoa alempi, vähennettävä vero lasketaan tavarankäytön todennäköisen luovutushinnan perusteella.

122 §

Ulkomaisella elinkeinonharjoittajalla, joka ei ole Suomessa verovelvollinen ja jolla ei ole täällä kiinteää toimipaikkaa, on oikeus saada palautuksena ostamastaan tavarasta tai palvelusta suoritettava vero tai maahan tuomastaan tavarasta suorittamansa vero, jos tavarankäytön tai palvelun hankinta liittyy ulkomaalaisen:

1) ulkomailla harjoittamaan toimintaan, joka olisi aiheuttanut verovelvollisuuden taikka ollut 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verotonta, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa;

2) Suomessa harjoittamaan 9 §:ssä tarkoitettuun myyntiin, josta ostaja on verovelvollinen; tai

3) Suomessa harjoittamaan 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomaan toimintaan.

130 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu palautus ei koske veroa, joka sisältyy yksityiseen kulutukseen, 114 §:ssä tarkoitettuun käyttöön tapahtuvaan hankintaan tai kiinteistön vuokraustoimintaa varten tehtyyn hankintaan.

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena hankintaan sisältyvä arvonnäkövero, jos hankinta on tapahtunut sellaista toimintaa varten, josta ei suoriteta veroa 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella taikka sillä perusteella, että myynti tapahtuu ulkomailla.

Ulkomailla tapahtuvan myynnin osalta palautuksen edellytyksenä on, että myynti olisi aiheuttanut verovelvollisuuden tai ollut 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verotonta, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa.

173 §

Edellä 12 ja 30 §:n perusteella verovelvollinen merkitään rekisteriin aikaisintaan hakemuksen tekemisestä lukien. Jos 30 §:ssä tarkoitettu elinkeinonharjoittaja voi tehdä 106 §:ssä tarkoitettua vähennystä, hän on kuitenkin verovelvol-

linen 30 §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta lukien.

174 §

Edellä 30 §:n perusteella verovelvollista ei poisteta rekisteristä verovelvollisen tätä koskevan vaatimuksen johdosta, vaan vasta kun verovelvollisuuden edellytykset ovat lakanneet.

222 §

Lakia sovelletaan 85 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin majoitustilan ja käyntisataman käyttöoikeuden luovutuksiin sekä teatteri-, sirkus-, musiikki- ja tanssiesitysten sekä taidenäyttelyiden pääsymaksuihin kuitenkin vain, jos edellä mainittu palvelu on suoritettu 1 päivänä tammikuuta 1996 tai sen jälkeen.

Jos 85 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu henkilökuljetuspalvelu suoritetaan ennen vuoden 1996 alkua, on palvelun myynnistä suoritettava vero 6 prosenttia veron perusteesta. Jos 29 §:n 4 kohdassa tarkoitettu urheilutilan käyttöoikeuden luovutus suoritetaan ennen vuoden 1996 alkua, on palvelun myynnistä suoritettava vero 12 prosenttia veron perusteesta.

Lain 3 §:ssä tarkoitettua verollisten ja verottomien myyntien yhteismäärää vuodelta 1994 laskettaessa otetaan huomioon myös ne vuoden 1994 aikana, ennen lain voimaantuloa tapahtuneet myynnit, jotka arvonlisäverolain mukaan olisivat verollisia taikka lain 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomia. Verolliseen myyntiin ei lueta lain 30 §:n perusteella verollista myyntiä.

Jos 85 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu elintarvike tai 2 kohdassa tarkoitettu rehuaine toimitetaan tai luovutetaan tullivalvonnasta taikka otetaan omaan käyttöön ennen vuoden 1998 alkua, tavarain myynnistä suoritettava vero on 17 prosenttia veron perusteesta.

227 §

Apteekkarin on suoritettava veroa tämän lain 85 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun lääkkeen ja lääkkeenomaisen tuotteen myynnistä 84 §:ssä säädetyn verokannan mukaan, jos hän on voinut tehdä niiden hankinnasta liikevaihtoverolain 50 §:ssä tarkoitetun vähennyksen.

1. Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

2. Lakia sovelletaan, kun tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu, maahan tuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

3. Veroa ei suoriteta sellaisen tavarain myynnistä, joka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta myyjälle tai jonka myyjä on valmistanut omaan käyttöön ennen lain voimaantuloa, jos tavara on hankittu muuhun kuin vähennykseen oikeuttavaan käyttöön ja tavarasta ei ole voitu tehdä vähennystä tai jos tavarain ottamisesta omaan käyttöön on suoritettu vero.

4. Tämän lain nojalla verovelvolliseksi tuleva ei saa tehdä 112 §:ssä tarkoitettua vähennystä käyttöomaisuudesta, joka on hankittu tai itse valmistettu ennen lain voimaantuloa. Rehuaineista ja lannoiteaineista, jotka on hankittu ennen lain voimaantuloa, ei saa tehdä arvonlisäverolain 112 §:ssä tai tässä laissa tarkoitettua vähennystä.

5. Tämän lain nojalla verovelvolliseksi tuleva saa lain voimaantullessa hallussaan olevasta käyttämättömänä käyttöomaisuudeksi hankkimastaan tai itse valmistamastaan irtaimesta esineestä ja hankintaan liittyneestä asennustyöstä 10 luvussa tarkoitetun vähennyksen tai 131 §:ssä tarkoitetun palautuksen, jos niistä ei ole voitu tehdä vähennystä arvonlisäverolain tai liikevaihtoverolain perusteella ja jos tavara on toimitettu, itse valmistettu tai luovutettu tullivalvonnasta mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun käyttöön taikka palvelu on suoritettu 1 päivänä heinäkuuta 1994 tai sen jälkeen.

6. Tämän lain nojalla verovelvolliseksi tuleva saa 5 momentissa tarkoitetun vähennyksen tai palautuksen lain voimaantullessa hallussaan olevasta rakennuksen tai pysyvän rakennelman uudisrakentamiseen tai perusparantamiseen liittyvässä rakentamistyössä käytettävästä tavarasta tai palvelusta, jos niistä ei ole voitu tehdä vähennystä arvonlisäverolain tai liikevaihtoverolain perusteella ja jos rakentamiseen tai perusparantamiseen on ryhdytty 1 päivänä heinäkuuta 1994 tai sen jälkeen.

7. Mitä 5 momentissa säädetään ei kuitenkaan koske tavaraa, jonka todennäköinen taloudellinen käyttöaika hankintahetkellä on ollut enintään kolme vuotta tai joka on hankittu asennettavaksi rakennuksen tai pysyvän rakennelman osaksi tai niihin kuuluvaksi laitteeksi,

ellei kysymys ole 6 momentissa tarkoitettusta tavarasta.

8. Jos elinkeinonharjoittajalla on lain voimaantullessa hallussaan edelleen myytäviksi tarkoitettuja rehu- tai lannoiteaineita tai niiden raaka-aineita, joiden hankinnan yhteydessä on voitu tehdä liikevaihtoverolain tai arvonlisäve-

rolain nojalla laskennallinen vähennys, elinkeinonharjoittajan on tämän lain voimaantulo-kuukaudelta suoritettava veroa 18 prosenttia rehu- tai lannoiteaineiden verottomasta ostohinnasta tai maahan tuodun tavaraveron perusteesta.

Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 1994

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 47—54 §, 94 §:n 3—5 kohta, 97—99 ja 107—109 §, 11 luku, 138 § sekä 47, 53, 97 ja 107 §:n edellä olevat väliotsikot, niistä 48 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (377/94),

muutetaan 3, 4 ja 26 §, 29 §:n 2 kohta, 59 §:n 5 kohta, 85 §, 112 §:n 3 momentti, 122 §:n 1 momentti, 130 §:n 2 momentti, 131 §:n 1 ja 2 momentti, 173 §:n 2 momentti, 174 §:n 3 momentti, 222 §:n 2, 5 ja 6 momentti ja 227 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti ja 173 §:n 2 momentti 27 päivänä toukokuuta 1994 annetussa laissa (375/94), 130 §:n 2 momentti muutettuna 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (376/94) sekä mainitulla samana päivänä annetulla lailla (377/94) ja 222 §:n 2, 5 ja 6 momentti viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 22 a ja 25 a §, 59 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (376/94), uusi 6 kohta ja 222 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 27 päivänä toukokuuta 1994 annetulla lailla (377/94), uusi 7 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos verollisten myyntien ja 51, 52, 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomien myyntien yhteismäärä ilman käyttöomaisuuden myyntihintoja kalenterivuodelta on enintään 50 000 markkaa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi. Säännöstä ei sovelleta kuntaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verolliseen myyntiin ei lueta 30 §:n tai 48 §:n 3 momentin perusteella verollista myyntiä.

4 §

Tuloverolaissa (1535/92) tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen vain, jos sen harjoittamasta toiminnasta saatua tuloa pidetään mainitun lain mukaa yhteisön veronalaisena elinkeinotulona. Yleishyödyllinen yhteisö on kuitenkin verovelvollinen kiinteistöhallintapalvelun ottamisesta omaan käyttöön 32 §:ssä säädetyn edellytyksin.

Ehdotus

3 §

Myyjä ei ole verovelvollinen, jos verollisten myyntien ja 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomien myyntien yhteismäärä ilman käyttöomaisuuden myyntihintoja kalenterivuodelta on enintään 50 000 markkaa, ellei häntä ole oman ilmoituksen perusteella merkitty verovelvolliseksi. Säännöstä ei sovelleta kuntaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verolliseen myyntiin ei lueta 30 §:n perusteella verollista myyntiä.

4 §

Tuloverolaissa (1535/92) tarkoitettu yleishyödyllinen yhteisö on verovelvollinen vain, jos sen harjoittamasta toiminnasta saatua tuloa pidetään mainitun lain mukaan yhteisön veronalaisena elinkeinotulona. Yleishyödyllinen yhteisö on kuitenkin verovelvollinen *tarjoilupalvelun ottamisesta omaan käyttöön 25 a §:ssä säädetyn edellytyksin ja kiinteistöhallintapalvelun ottamisesta omaan käyttöön 32 §:ssä säädetyn edellytyksin.*

22 a §

Tavarain tai palvelun omaan käyttöön ottamisesta ei suoriteta veroa, kun elinkeinonharjoittaja ottaa vähäisessä määrin tavaroita tai palveluja omaan tai perheensä yksityiseen kulutukseen.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

26 §

Valtion ei ole suoritettava veroa tavarán tai palvelun ottamisesta omaan käyttöön. Valtion on kuitenkin suoritettava veroa rakentamispalvelun ottamisesta omaan käyttöön 31 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa.

29 §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, veroa suoritetaan:

2) maa- tai kiviaineksen otto-oikeuden tai metsän hakkuuoikeuden myynnistä;

Alkutuotanto

47 §

Veroa ei suoriteta alkutuotannon harjoittajan omasta alkutuotannosta saatujen tuotteiden tai niiden otto-oikeuden myynnistä.

Verottomuus ei koske alkutuotteiden myyntiä jalostettuina tai muuhun kuin tavanomaiseen myyntikuntoon saatettuina eikä alkutuotteiden myyntiä alkutuotannosta erillisestä myyntipaikasta. Myyntipaikkana ei pidetä ulkona sijaitsevaa yleistä myyntipaikkaa.

48 §

Alkutuotantoa on maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittaminen sekä sienien, metsämarjojen, jäkälän ja käpyjen poiminta tai muun tällaisen luonnontuotteen talteenottaminen.

Alkutuotantona pidetään myös Kasvinjalostuslaitoksen sekä maatalouden tutkimuskeskuksen yhteydessä toimivien Siemenperunakeskuksen ja tervetaimiaseman harjoittamaa siemen- ja taimineiston viljelyttämistä.

25 a §

Henkilökunnalle luovutettu tarjoilupalvelu katsotaan otetuksi omaan käyttöön myös silloin, kun tarjoilupalvelua ei luovuteta verollisen liiketoiminnan yhteydessä ja vastaavia palveluja ei myydä ulkopuolisille.

26 §

Valtion ei ole suoritettava veroa tavarán tai palvelun ottamisesta omaan käyttöön. Valtion on kuitenkin suoritettava veroa tarjoilupalvelun ottamisesta omaan käyttöön 25 a §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa ja rakentamispalvelun ottamisesta omaan käyttöön 31 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa.

2) maa- tai kiviaineksen otto-oikeuden, metsän hakkuuoikeuden tai metsästys- taikka kalastusoikeuden myynnistä;

(kumotaan) 47 §

(kumotaan) 48 §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Alkutuotantona ei pidetä metsätalouden harjoittamista, jos metsätalouden harjoittaja hakeutuu siitä verovelvolliseksi.

49 §

Veroa ei suoriteta 2 momentissa tarkoitettujen palvelujen myynnistä, jos myyjänä on alkutuotajien yksinomaan keskenään muodostama, osakkaittensa elinkeinotoiminnassa tarvittavien koneiden ja laitteiden hankintaa helpottamaan perustettu yhteisö tai yhtymä, joka myy mainittuja palveluja vain osakkailleen ja vähäisessä määrin muille alkutuottajille.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja palveluja ovat:

1) viljan puinti-, kuivaus-, lajittelu- ja peit-taustyö, kun se suoritetaan 1 momentissa mainituilla koneilla ja laitteilla;

2) mainittujen koneiden ja laitteiden vuokraaminen;

3) maatalouskoneiden ja -laitteiden korjaus- ja huoltotyö.

(kumotaan)

49 §

50 §

Veroa ei suoriteta turkiseläinkasvattajan pääasiallisesti omaa toimintaa varten hankituissa tiloissa ja sitä varten hankituilla koneilla ja laitteilla toiselle turkiseläinkasvattajalle suorittamasta tämän kasvattamien tarhaturkiseläinten nahkomisesta.

Veroa ei myöskään suoriteta tarhaturkiseläinten nahkomisesta, jos työn suorittaa turkiseläinkasvattajien yksinomaan keskenään muodostama nahoituskeskus, joka vain osakkailleen tai jäsenilleen ja vain vähäisessä määrin muille turkiseläinkasvattajille suorittaa tarhaturkiseläinten nahkomista.

(kumotaan)

50 §

51 §

Veroa ei suoriteta elävien nautaeläinten, porojen, sikojen, lampaiden, vuohien, kanojen, ankkojen, hanhien, kalkkunoiden ja mehiläisten sekä tarhaturkiseläinten myynnistä.

(kumotaan)

51 §

52 §

Veroa ei suoriteta seuravien tavaroiden myynnistä, kun myyjänä on tavaralan valmistaja:

1) lannoitteet ja niiden valmistuksessa käytettäväksi tarkoitettut raaka- ja lisäaineet, maanviljelyskalkki sekä lannoitettu ja lannoittamaton kasvuturve (lannoiteaineet);

2) rehut ja rehuseokset sekä niiden valmistuk-

(kumotaan)

52 §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

nessä käytettäväksi tarkoitetut raaka- ja lisäaineet, eläinten ruokana käytettävät teollisuuden jätteenneet sekä rehukala (rehuaineet).

Verottomuus koskee myös 1 momentissa tarkoitettujen lannoite- ja rehuaineiden valmistustyön myyntiä.

Henkilöstöruokalat

53 §

Veroa ei suoriteta työnantajan hallinnassa olevissa tiloissa tapahtuvasta työnantajan tai työntekijöiden yhdessä järjestämästä tarjoilusta tai automaateista tapahtuvasta myynnistä henkilökunnalle, sen vieraille tai muille työnantajan tiloissa työskenteleville, jos tarjoilutoiminnan harjoittaja ei ole muusta tarjoilutoiminnasta verovelvollinen.

(kumotaan)

53 §

54 §

Veroa ei suoriteta oppilaitoksessa tapahtuvasta tarjoilusta tai automaateista tapahtuvasta myynnistä oppilaitoksen tai oppilaitosten oppilaille, opettajille tai muulle henkilökunnalle, jos tarjoilu tapahtuu oppilaitoksen toimesta tai jos muu tarjoilutoimen harjoittaja ei ole muusta tarjoilutoiminnasta verovelvollinen.

(kumotaan)

54 §

59 §

Veroa ei suoriteta seuraavien tavaroiden ja palvelujen myynnistä:

5) kuurojen tulkkauspalvelut.

5) kuurojen tulkkauspalvelut;

6) itse poimitut, luonnonvaraiset marjat ja sienet, jotka poimija myy sellaisenaan muualta kuin erityisestä myyntipaikasta.

85 §

Seuraavien palvelujen myynnistä sekä seuraavien tavaroiden myynnistä ja maahantuonnista suoritettava vero on 12 prosenttia veron perusteesta:

1) ruokatavara, juoma ja muu sellaisenaan ihmisen nautittavaksi tarkoitettu aine sekä niiden raaka-aine ja niitä valmistettaessa tai säilöittäessä käytettävä mauste, säilöntäaine, väri ja muu lisäaine (elintarvike);

2) rehu- ja rehuseos sekä niiden valmistuksessa käytettäväksi tarkoitettu raaka- ja lisäaine, eläinten ruokana käytettävät teollisuuden jätteenneet sekä rehukala (rehuaine);

Voimassa oleva laki

- 1) henkilökuljetus;
- 2) majoitustilan tai käyntisataman käyttöoikeuden luovuttaminen;
- 3) elokuvanäytöksen järjestäminen;
- 4) lääkelaissa (395/87) tarkoitettu lääke, lääkelain 21 §:n 2 momentissa ja 21 a §:ssä tarkoitettut valmisteet, joita mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun lupaan tai rekisteröintiin liitetyn ehdon mukaan saadaan myydä ainoastaan apteekista, sekä kliininen ravintovalmiste ja niitä vastaava tuote sekä perusvoide silloin, kun ne oikeuttavat korvaukseen sairausvakuutuslain (364/63) perusteella;
- 5) kirja.

Edellä 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuna kirjana ei pidetä:

- 1) muulla tavalla kuin painettuna tai siihen verrattavalla tavalla valmistettua julkaisua;
- 2) kausijulkaisua; tai
- 3) pääasiallisesti mainoksia sisältävää julkaisua.

Oy Yleisradio Ab:n valtion radiorahastosta saamasta korvauksesta suoritettava vero on 5 prosenttia veron perusteesta.

Ehdotus

- 3) henkilökuljetus;
- 4) majoitustilan tai käyntisataman käyttöoikeuden luovuttaminen;
- 5) elokuvanäytöksen järjestäminen;
- 6) lääkelaissa (395/87) tarkoitettu lääke, lääkelain 21 §:n 2 momentissa ja 21 a §:ssä tarkoitettut valmisteet, joita mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun lupaan tai rekisteröintiin liitetyn ehdon mukaan saadaan myydä ainoastaan apteekista, sekä kliininen ravintovalmiste ja niitä vastaava tuote sekä perusvoide silloin, kun ne oikeuttavat korvaukseen sairausvakuutuslain (364/63) perusteella;
- 7) kirja.

Edellä 1 momentin 1 kohdan nojalla alennettua verokantaa ei sovelleta:

- 1) tarjoilutoimintaan;
- 2) eläviin eläimiin;
- 3) vesijohtoveteen;
- 4) alkoholijuomiin ja tupakkavalmisteisiin;

eikä

5) edellä 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin ja myrkkyyihin.

Edellä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettuna kirjana ei pidetä:

- 1) muulla tavalla kuin painettuna tai siihen verrattavalla tavalla valmistettua julkaisua;
- 2) kausijulkaisua; tai
- 3) pääasiallisesti mainoksia sisältävää julkaisua.

Oy Yleisradio Ab:n valtion radiorahastosta saamasta korvauksesta suoritettava vero on 5 prosenttia veron perusteesta.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

- 3) 108 §:ssä tarkoitettut jalostamattomat alkutuotteet;
- 4) 51 §:ssä tarkoitettut elävät eläimet;
- 5) 52 §:n 1 momentissa tarkoitettut lannoite- ja rehuaineet;

(3—5 kohdat kumotaan)

Jalosteet

97 §

Jos verollisena maahan tuodun jalosteen raaka-aineena on 108 §:ssä tarkoitettua tavaraa, maahantuojalla on oikeus saada veronpalautus, jonka suuruus on 18 prosenttia raaka-aineen veron perusteesta.

97 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Jos verollisena maahan tuodun jalosteen raaka-aineena on 109 §:ssä tarkoitettuja tavaroita, maahantuojalla on oikeus saada 1 momentissa tarkoitettu veronpalautus lihasta 1,35-kertaisena ja maidosta 1,6-kertaisena.

Valtiovarainministeriö vahvistaa perusteet, joiden mukaan veronpalautus eri jalosteista laskeaan.

98 §

Jos maasta viedään sellaisenaan tai muuhun tavarahan sisältyvänä tavaraa, josta on maksettu edellä 97 §:ssä tarkoitettu veronpalautus, noudatetaan soveltuvien osin, mitä jäljempänä 119 §:ssä säädetään vähennetyn laskennallisen veron suorittamisesta.

(kumotaan)

98 §

99 §

Jos tavarahan maahantuonnista suoritettava vero palautetaan maahantuojalle tulliverolain 23 §:n nojalla, tulliviranomainen perii edellä 97 §:ssä tarkoitettua veronpalautuksen takaisin.

(kumotaan)

99 §

Alkutuotannon vähennykset

107 §

Verovelvollinen saa vähentää seuraavista verollista liiketoimintaa varten verottomina hankkimistaan tavaroista laskennallisen veron:

1) alkutuottajalta ostettu tai itse maahan tuotu 108 §:ssä tarkoitettu jalostamaton alkutuote;

2) alkutuottajalta ostettu tai itse maahan tuotu teuraseläimeksi sellaisenaan sen omistajan liiketoiminnassa käytettävä 51 §:ssä tarkoitettu eläin;

3) valmistajalta ostettu tai itse maahan tuotu 52 §:ssä tarkoitettu lannoite- tai rehuaine.

Laskennallinen vero on 18 prosenttia tavarahan ostohinnasta tai maahan tuodun tavarahan 9 luvussa tarkoitettua veron perusteesta.

Vähennystä laskettaessa maidon ostohintana pidetään toimitusajankohdan tavoitehintaa ja 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua eläimen ostohintana hintaa alkutuotantopaikalla.

Jos verovelvollinen on alkutuotannostaan siirtänyt 108 §:ssä tarkoitettua tavarahan vähennykseen oikeuttavaan käyttöön, hän saa tehdä 1 momentissa tarkoitettua vähennyksen tavarahan käypää ostohintaa vastaavan arvon perusteella.

(kumotaan)

107 §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

108 §

108 §

Edellä 107 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja jalostamattomia alkutuotteita ovat:

(kumotaan)

1) ruis, vehnä, ohra ja kaura jyvänä, myös kuivattuna ja lajiteltuna;

2) herne, myös palosta poistettuna, kuivattuna ja lajiteltuna;

3) peruna, myös lajiteltuna;

4) maito, myös kuorittuna;

5) kananmunat, myös lajiteltuina;

6) liha ruhona, ruhon osina tai luuttomaksi leikattuna sekä muut syötävät eläinten osat tuoreina, myös jäädytettynä, jäädytettynä, suolattuina tai ulkokuivattuina;

7) ahven, ankerias, Grönlannin pallas, harjus, hauki, järvitaimen, kampela, kiiski, kilohaili, myös maustettuna, kirjolohi, kolja, kuha, kuore, lahna, lohi, made, molva, muikku, nahkiainen, nieriä, pasuri, puna-ahven, punakampela, punonieriä, purotaimen, Ruijan pallas, salakka, seiti, siika, silakka, silli, sulkava, suutari, särki, säyne, taimen, turska ja vimpa tuoreina, kuivattuina, suolattuina tai savustettuina, myös sisälmykset poistettuina, sekä mainittujen kalojen mäti;

8) syötävät linnut ja muut riistaeläimet tuoreina, myös kynittyinä, nyljettyinä ja sisälmykset poistettuina;

9) juuriselleri, lanttu, maa-artisokka, mustajuuri, nauris, palsternakka, piparjuuri, porkkana, punajuuri, retiisi ja retikka tuoreina tai kuivattuina, myös puhdistettuina, lajiteltuina ja paloitetuina;

10) kaalikasvit, palkokasvit, salaattikasvit ja sipulikasvit, kurkku, kurpitsa, lehtiselleri, makea maissi, meloni, paprika, parsa, pinaatti, raparperi, tomaatti ja maustevihannekset, kuten persilja, tilli, meirami ja vihantakrassi, kaikki tuoreina tai kuivattuina, myös paloitetuina;

11) luonnonvaraiset tai viljelty syötävät sienet tuoreina, myös kuivattuina tai suolattuina;

12) luonnonvarainen tai viljelty herukka, juolukka, karpalo, karviaismarja, mansikka, mesimarja, mustikka, muurain, pihlajanmarja, puolukka, ruusunmarja, tyrnimarja, vadelma ja vatriksenmarja tuoreina tai kuivattuina;

13) luonnonhunaja;

14) kotivoi-, kerma, -piimä ja -juusto;

15) kirsikka, kriikuna, luumu ja omena tuoreena;

16) pelto-, puutarha- ja koristekasvien sekä hedelmä- ja metsäpuiden kylvösiemenet;

Voimassa oleva laki

Ehdotus

17) karkearehu, kuten heinät, heinäjauho, oljet, viljankuoret, ruumenet, laidunruohot tuoreina tai kuivattuina, rehukaali ja säilörehu;

18) elävät kasvit ja kukkaviljelyn tuotteet, kuten istutustarkoitukseen myytävät juuri- ja varsimukulat, juurakot, pistokkaat, sipulit, varrennusoksat ja taimet sekä irrallaan tai astioissa kasvavina myytävät kasvit tai kasvinosat, viherkasvit ja leikkovihreä.

109 §

Edellä 107 §:ssä tarkoitettu vähennys tehdään lihasta ruhoina, ruhon osina tai luuttomaksi leikattuna sekä 107 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista teuraseläimistä 1,35-kertaisena.

Maidosta 107 §:ssä tarkoitettu vähennys tehdään 1,6-kertaisena.

109 §

(kumotaan)

112 §

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettu vähennys saadaan 107 ja 110 §:ssä säädetyin edellytyksin tehdä verottomana ostetusta tai maahantuodusta tavarasta. Vähennyksen määrä on tällöin 18 prosenttia tavarankuperäisestä ostohinnasta tai maahantuontiarvosta. Jos tavarankuperäisen luovutushinta on sen alkuperäisestä ostohintaa tai sitä vastaavaa arvoa alempi, vähennettävä vero lasketaan tavarankuperäisen luovutushinnan perusteella. Vähennys tehdään 107 §:ssä tarkoitettua lihasta ja maidosta korotettuna siten kuin 109 §:ssä säädetään:

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettu vähennys saadaan tehdä verottomana ostetusta tai maahantuodusta tavarasta. Vähennyksen määrä on tällöin 18 prosenttia tavarankuperäisestä ostohinnasta tai maahantuontiarvosta. Jos tavarankuperäisen luovutushinta on sen alkuperäisestä ostohintaa tai sitä vastaavaa arvoa alempi, vähennettävä vero lasketaan tavarankuperäisen luovutushinnan perusteella.

11 luku

(kumotaan)

Vähennetyin laskennallisen veron suorittaminen

119 §

Jos tavaraa, jonka hankinnan yhteydessä on voitu tehdä 107 tai 109 §:ssä tarkoitettu vähennys, on sellaisenaan tai muuhun tavaraan sisältyvänä viety maasta, maastaviejän on veron tilittämisen yhteydessä suoritettava takaisin vähennetty laskennallinen vero.

Veroa ei kuitenkaan suoriteta, kun:

1) maasta viedään meijerivoita, juustoa, rasvaista maitojauhetta, kananmunia, kananmunamassaa, viljaa tai lihaa sellaisenaan taikka muita elintarviketuotteita ja maastaviejälle maksettavassa hinnanerokorvauksessa otetaan vähennys-

119 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

senä huomioon suorittamatta jääneen veron määrä;

2) maasta sellaisinaan ensi kertaa viedään Suomessa poimittuja luonnonvaraisia mustikoita tai puolukoita tuoreina tai jäädyttämällä säilytettyinä taikka Suomessa poimittuja luonnonvaraisia syötäviä sienä tuoreina, kuivattuina tai suolattuina;

3) maasta viedään eläimen vuotia tai nahkoja sellaisinaan tai muuhun tavaraan sisältyvinä.

120 §

Jos tavaraa, jonka hankinnan yhteydessä on voitu tehdä 107 tai 109 §:ssä tarkoitettu vähennys, on käytetty sellaisen 52 §:ssä tarkoitetun lannoite- tai rehuaineen valmistamiseen, jonka valmistaja on myynyt tai ottanut omaan käyttöön, valmistajan on suoritettava takaisin vähennetty laskennallinen vero.

(kumotaan)

120 §

121 §

Valtiovarainministeriö voi määrättyjen tavaroiden tai tavararyhmien kohdalta vahvistaa ne perusteet, joiden mukaan suoritettavan vähennetyksen laskennallisen veron määrä lasketaan, sekä määrätä siitä, milloin vähennetyksen laskennallisen veron määrä on niin vähäinen, ettei sitä ole suoritettava.

(kumotaan)

121 §

122 §

Ulkomaisella elinkeinonharjoittajalla, joka ei ole Suomessa verovelvollinen ja jolla ei ole täällä kiinteää toimipaikkaa, on oikeus saada palautuksena ostamastaan tavarasta tai palvelusta suoritettava vero tai maahan tuomastaan tavarasta suoritamansa vero, jos tavarahan tai palvelun hankinta liittyy ulkomaalaisen

1) ulkomailla harjoittamaan toimintaan, joka olisi aiheuttanut verovelvollisuuden taikka ollut 51, 52, 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verotonta, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa;

2) Suomessa harjoittamaan 9 §:ssä tarkoitettuun myyntiin, josta ostaja on verovelvollinen; tai

3) Suomessa harjoittamaan 51, 52, 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomaan toimintaan.

122 §

Ulkomaisella elinkeinonharjoittajalla, joka ei ole Suomessa verovelvollinen ja jolla ei ole täällä kiinteää toimipaikkaa, on oikeus saada palautuksena ostamastaan tavarasta tai palvelusta suoritettava vero tai maahan tuomastaan tavarasta suoritamansa vero, jos tavarahan tai palvelun hankinta liittyy ulkomaalaisen:

1) ulkomailla harjoittamaan toimintaan, joka olisi aiheuttanut verovelvollisuuden taikka ollut 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verotonta, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa;

2) Suomessa harjoittamaan 9 §:ssä tarkoitettuun myyntiin, josta ostaja on verovelvollinen; tai

3) Suomessa harjoittamaan 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomaan toimintaan.

130 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettu palautus ei

Edellä 1 momentissa tarkoitettu palautus ei

Voimassa oleva laki

koske veroa, joka sisältyy yksityiseen kulutukseen *taikka* 53 tai 114 §:ssä tarkoitettuun käyttöön tapahtuvaan hankintaan.

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena hankintaan sisältyvä arvonnäisävero, jos hankinta on tapahtunut sellaista toimintaa varten, josta ei suoriteta veroa 51, 52, 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella *taikka* sillä perusteella, että myynti tapahtuu ulkomailla.

Ulkomailla tapahtuvan myynnin osalta palautuksen edellytyksenä on, että myynti olisi aiheuttanut verovelvollisuuden tai ollut 51, 52, 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verotonta, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa.

138 §

Edellä 11 luvussa tarkoitettu suoritettava vähennetty laskennallinen vero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana 119 §:ssä tarkoitettu tavara on viety maasta taikka 120 §:ssä tarkoitettu lannoite- tai rehuaeine on myyty tai otettu omaan käyttöön.

173 §

Edellä 12 ja 30 §:n sekä 48 §:n 3 momentin perusteella verovelvollinen merkitään rekisteriin aikaisintaan hakemuksen tekemisestä lukien. Jos 30 §:ssä tarkoitettu elinkeinonharjoittaja voi tehdä 106 §:ssä tarkoitetun vähennyksen, hän on kuitenkin verovelvollinen 30 §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta lukien.

174 §

Edellä 30 §:n tai 48 §:n 3 momentin perusteella verovelvollista ei poisteta rekisteristä verovelvollisen tätä koskevan vaatimuksen johdosta, vaan vasta kun verovelvollisuuden edellytykset ovat lakanneet.

222 §

Lakia sovelletaan 85 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin majoitustilan ja käyntisataman käyttöoikeuden luovutuksiin sekä teatteri-, sirkus-, musiikki- ja tanssiesitysten sekä

Ehdotus

koske veroa, joka sisältyy yksityiseen kulutukseen, 114 §:ssä tarkoitettuun käyttöön tapahtuvaan hankintaan *tai kiinteistön vuokraustoimintaa varten tehtyyn hankintaan.*

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena hankintaan sisältyvä arvonnäisävero, jos hankinta on tapahtunut sellaista toimintaa varten, josta ei suoriteta veroa 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella *taikka* sillä perusteella, että myynti tapahtuu ulkomailla.

Ulkomailla tapahtuvan myynnin osalta palautuksen edellytyksenä on, että myynti olisi aiheuttanut verovelvollisuuden tai ollut 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verotonta, jos toimintaa olisi harjoitettu Suomessa.

138 §

(kumotaan)

Edellä 12 ja 30 §:n perusteella verovelvollinen merkitään rekisteriin aikaisintaan hakemuksen tekemisestä lukien. Jos 30 §:ssä tarkoitettu elinkeinonharjoittaja voi tehdä 106 §:ssä tarkoitetun vähennyksen, hän on kuitenkin verovelvollinen 30 §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta lukien.

Edellä 30 §:n perusteella verovelvollista ei poisteta rekisteristä verovelvollisen tätä koskevan vaatimuksen johdosta, vaan vasta kun verovelvollisuuden edellytykset ovat lakanneet.

Lakia sovelletaan 85 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin majoitustilan ja käyntisataman käyttöoikeuden luovutuksiin sekä teatteri-, sirkus-, musiikki- ja tanssiesitysten sekä

Voimassa oleva laki

taidenäyttelyiden pääsymaksuihin kuitenkin vain, jos edellä mainittu palvelu on suoritettu 1 päivänä tammikuuta 1996 tai sen jälkeen.

Jos 85 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu henkilökuljetuspalvelu suoritetaan ennen vuoden 1996 alkua, on palvelun myynnistä suoritettava vero 6 prosenttia veron perusteesta. Jos 29 §:n 4 kohdassa tarkoitettu urheilutilan käyttöoikeuden luovutus suoritetaan ennen vuoden 1996 alkua, on palvelun myynnistä suoritettava vero 12 prosenttia veron perusteesta.

Lain 3 §:ssä tarkoitettua verollisten ja verottomien myyntien yhteismäärää vuodelta 1994 laskettaessa otetaan huomioon myös ne vuoden 1994 aikana, ennen lain voimaantuloa tapahtuneet myynnit, jotka arvonlisäverolain mukaan olisivat verollisia taikka lain 51, 52, 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomia. Verolliseen myyntiin ei lueta lain 30 §:n tai 48 §:n 3 momentin perusteella verollista myyntiä.

227 §

Apteekkarin on suoritettava veroa tämän lain 85 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua lääkkeen ja lääkkeenomaisen tuotteen myynnistä 84 §:ssä säädetyn verokannan mukaan, jos hän on voinut tehdä niiden hankinnasta liikevaihtoverolain 50 §:ssä tarkoitettua vähennyksen.

Ehdotus

taidenäyttelyiden pääsymaksuihin kuitenkin vain, jos edellä mainittu palvelu on suoritettu 1 päivänä tammikuuta 1996 tai sen jälkeen.

Jos 85 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu henkilökuljetuspalvelu suoritetaan ennen vuoden 1996 alkua, on palvelun myynnistä suoritettava vero 6 prosenttia veron perusteesta. Jos 29 §:n 4 kohdassa tarkoitettu urheilutilan käyttöoikeuden luovutus suoritetaan ennen vuoden 1996 alkua, on palvelun myynnistä suoritettava vero 12 prosenttia veron perusteesta.

Lain 3 §:ssä tarkoitettua verollisten ja verottomien myyntien yhteismäärää vuodelta 1994 laskettaessa otetaan huomioon myös ne vuoden 1994 aikana, ennen lain voimaantuloa tapahtuneet myynnit, jotka arvonlisäverolain mukaan olisivat verollisia taikka lain 55—58 §:n tai 6 luvun perusteella verottomia. Verolliseen myyntiin ei lueta lain 30 §:n perusteella verollista myyntiä.

Jos 85 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu elintarvike tai 2 kohdassa tarkoitettu rehuaine toimitetaan tai luovutetaan tullivalvonnasta taikka otetaan omaan käyttöön ennen vuoden 1998 alkua, tavarain myynnistä suoritettava vero on 17 prosenttia veron perusteesta.

227 §

Apteekkarin on suoritettava veroa tämän lain 85 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua lääkkeen ja lääkkeenomaisen tuotteen myynnistä 84 §:ssä säädetyn verokannan mukaan, jos hän on voinut tehdä niiden hankinnasta liikevaihtoverolain 50 §:ssä tarkoitettua vähennyksen.

1. Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

2. Lakia sovelletaan, kun tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu, maahan tuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

3. Veroa ei suoriteta sellaisen tavarain myynnistä, joka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta myyjälle tai jonka myyjä on valmistanut omaan käyttöön ennen lain voimaantuloa, jos tavara on hankittu muuhun kuin vähennykseen oikeuttavaan käyttöön ja tavarasta ei ole voitu tehdä vähennystä tai jos tavarain ottamisesta omaan käyttöön on suoritettu vero.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4. Tämän lain nojalla verovelvolliseksi tuleva ei saa tehdä 112 §:ssä tarkoitettua vähennystä käyttöomaisuudesta, joka on hankittu tai itse valmistettu ennen lain voimaantuloa. Rehuaineista ja lannoiteaineista, jotka on hankittu ennen lain voimaantuloa, ei saa tehdä arvonalisäverolain 112 §:ssä tai tässä laissa tarkoitettua vähennystä.

5. Tämän lain nojalla verovelvolliseksi tuleva saa lain voimaantullessa hallussaan olevasta käyttämättömänä käyttöomaisuudeksi hankkimastaan tai itse valmistamastaan irtaimesta esineestä ja hankintaan liittyneestä asennustyöstä 10 luvussa tarkoitetun vähennyksen tai 131 §:ssä tarkoitetun palautuksen, jos niistä ei ole voitu tehdä vähennystä arvonalisäverolain tai liikevaihtoverolain perusteella ja jos tavara on toimitettu, itse valmistettu tai luovutettu tullivalvonnasta mainituissa lainkohdissa tarkoitettuun käyttöön taikka palvelu on suoritettu 1 päivänä heinäkuuta 1994 tai sen jälkeen.

6. Tämän lain nojalla verovelvolliseksi tuleva saa 5 momentissa tarkoitetun vähennyksen tai palautuksen lain voimaantullessa hallussaan olevasta rakennuksen tai pysyvän rakennelman uudisrakentamiseen tai perusparantamiseen liittyvässä rakentamistyössä käytettävästä tavarasta tai palvelusta, jos niistä ei ole voitu tehdä vähennystä arvonalisäverolain tai liikevaihtoverolain perusteella ja jos rakentamiseen tai perusparantamiseen on ryhdytty 1 päivänä heinäkuuta 1994 tai sen jälkeen.

7. Mitä 5 momentissa säädetään ei kuitenkaan koske tavaraa, jonka todennäköinen taloudellinen käyttöaika hankintahetkellä on ollut enintään kolme vuotta tai joka on hankittu asennettavaksi rakennuksen tai pysyvän rakennelman osaksi tai niihin kuuluvaksi laitteeksi, ellei kysymys ole 6 momentissa tarkoitetusta tavarasta.

8. Jos elinkeinonharjoittajalla on lain voimaantullessa hallussaan edelleen myytäviksi tarkoitettuja rehu- tai lannoiteaineita tai niiden raaka-aineita, joiden hankinnan yhteydessä on voitu tehdä liikevaihtoverolain tai arvonalisäverolain nojalla laskennallinen vähennys, elinkeinonharjoittajan on tämän lain voimaantuloa kuukaudelta suoritettava veroa 18 prosenttia rehu- tai lannoiteaineiden verottomasta ostohinnasta tai maahan tuodun tavaraveron perusteesta.

